

SPV jaro I

Kontakt: zportych@zahradnickaskola.cz

Plán individuálního studia, pokyny k samostudiu a úkoly během výuky od 10. 2. do 18. 2. 2021.

3. A

V rámci tématu Demokracie budeme pokračovat Listinou základních práv a svobod. V textu, který následuje po mém úvodu, si přečtete základní údaje. Znalost práv a svobod je určitě důležitou součástí všeobecného vzdělání. Měly byste chápat rozdíl mezi právy a svobodami, mít přehled o jejich znění i historickém vývoji. Pokud by některá z vás nerozuměla větě Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezczizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné, necht' si vyhledá význam.

V případě, že by se některá z vás chtěla podrobně se všemi svobodami a právy seznámit, celou listinu najdete např. na adrese - <https://www.psp.cz/docs/laws/listina.html> .

Mnou použitý text není doslovným zněním Listiny.

Listina lidských práv a svobod

Ochrana lidských práv se po 2. světové válce dostala mezi přední témata politiky i práva. Lidská práva tak mohou být považována za nejvýznamnější principy soudobého práva.

Pojmem **(základní) lidská práva** jsou chápána **práva fyzických osob** (jak skupin, tak hlavně jednotlivců), zejména právo na život a osobní svobodu a bezpečnost, svobodu pohybu, pobytu, projevu, svědomí, spolčovací a shromažďovací, rovnost lidí, zákaz mučení, nelidského zacházení při výkonu trestu, nucených prací apod.

Pojmem **svoboda** je (obecně) chápán **stav bytosti jednající pouze ze své vlastní vůle, nezávisle na jakémkoliv vnějším donucení (tedy autonomně)**. V politickém, resp. Právním smyslu se svobody týkají takových oblastí jako svoboda pohybu, svoboda projevu, svědomí, myšlení, náboženského vyznání apod., v nichž jedinec nemá podléhat kontrole státu, pokud současně respektuje zákony.

Výše uvedeným se zabývá jeden ze základních dokumentů minulého století **Všeobecná deklarace lidských práv a základních svobod**, kterou přijalo Valné shromáždění OSN tři roky po skončení 2. světové války, dne 10. 12. 1948 rezolucí č. 217/3. Vyjadřovala shodu všech států o tom, co se rozumí pod pojmem lidská práva a svobody. Závaznost plnění jejich ustanovení je s ohledem na povahu dokumentu („deklarace“) problematická. Právně jistější úpravu pak představují zejména (regionální) :

- a) **Evropská úmluva o ochraně práv**, uzavřená členskými státy Rady Evropy z listopadu 1950 a
- b) **(univerzálně pojatý) Mezinárodní pak o občanských a politických právech a Pak o hospodářských, sociálních a kulturních právech**, přijatých Valným shromážděním Organizace spojených národů roku 1966.

Československo podepsalo oba Pakty v říjnu 1968, avšak teprve po 7 letech FS ČSSR dohodu ratifikovalo roku 1975 v Helsinkách. V platnost byla uvedena roku 1976 publikováním vyhlášky č. 120/76 Sb. Ke skutečnému naplnění přijatých závazků došlo až po 17. listopadu 1989, takže k Evropské úmluvě přistoupilo roku 1991. Základním ústavním zákonem, garantujícím dodržování lidských práv a svobod, se stala Listina základních lidských práv a svobod přijatá FS ČSSR 9. 11. 1991. FS tak učinilo dvěma legislativními akty. Prvním byl ústavní zákon uvozující Listinu, druhým listina sama. Česká republika je jakožto nástupnický stát bývalé federace těmito Pakty rovněž vázána.

*V právním řádu Československé (České) republiky (mimo zmíněné Pakty a Úmluvu) příslušnou problematiku upravuje Listina základních práv a svobod, přesněji **Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD, jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.** Tento právní dokument byl vyhlášen 2x: poprvé v roce 1991, podruhé (z důvodu zajištění právní jistoty v souvislosti s vyhlášením samostatné České republiky) v roce 1993.*

*Listina je bezesporu jedním z nejdůležitějších dokumentů přijatých v posledních letech. Představuje pro obyvatele České republiky jeden ze tří nejdůležitějších dokumentů o lidských právech. Navíc je dokumentem téměř celosvětově uznávaným. **Listina základních práv a svobod je nadřazená ostatním právním aktům, které se jí musí přizpůsobit.** Představuje ústavní právo hmotné, ostatní normy ústavního práva mají povahu institucionální, organizační, procedurální.*

Hlavním rysem je přímá aplikovanost a vynutitelnost ustanovení. Má-li být ústavní předpis aplikovatelný, musí být splněny dva požadavky, a to hmotně-právní a procesní. První spočívá v koncipování předpisu tak koncesně, aby na jeho základě šlo přezkoumat, zda určitý zákon odpovídá Listině, neboť ta musí být v každém případě zachována, pokud sama nepřipouští výjimku, která nesmí být překročena či samovolně interpretována. Procesně-právní předpoklad je dán přítomností nezávislého

nadstranického orgánu, nadaného pravomocí přezkoumávat soulad právních norem s přijatými závazky.

Od Listiny a Ústavy se odvíjí všechny ostatní zákony v České republice, proto se Listina promítá do všech zákonů, vyhlášek, prostě do celého práva. Listinu základních lidských práv a svobod jsou povinny dodržovat a vymáhat všechny veřejné úřady. Orgánem na ochranu ústavnosti je v ČR Ústavní soud v Brně. Významný je § 2. zakotvující prioritu mezinárodních smluv o lidských právech před stávajícím zákonem v případě jejich ratifikace.

Listina základních práv a svobod sestává se ze 6 hlav, které tvoří 44 článků.

Hlava I. upravuje Obecná ustanovení (nevázanost státu na žádné hodnoty nebo ideje, vazba státní moci na zákon, přiznání základních práv a svobod každému bez rozdílu, apod.)

Hlava II. – Lidská práva a základní svobody (dále vnitřně členěná na dva oddíly: Základní lidská práva a svobody a Politická práva)

Hlava III. – Práva národnostních a etnických menšin

Hlava IV. – Hospodářská, sociální a kulturní práva

Hlava V. – Právo na soudní a jinou ochranu

Hlava VI. – Ustanovení společná

Zdroj: <http://www.seminarky.cz/Listina-zakladnich-lidskych-prav-a-svobod-10409>

Základní lidská práva a svobody

Nejvýznamnější mezinárodní listiny

Všeobecná deklarace lidských práv - schválena Valným shromážděním OSN dne 10. 12. 1948

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech – vyhlášený pod č. 120/1976 Sb.

Mezinárodní pakt o hospodářských a, sociálních, kulturních právech, vyhlášený pod č. 120/1976 Sb.

Úmluva o právech dítěte, Úmluva proti mučení a jinému krutému, nelidskému, či ponižujícímu zacházení, Úmluva o právním postavení uprchlíků, atd.

Evropská úmluva o lidských právech ...

Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.

čl. 10 Ústavy - Vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je ČR vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva.

čl. 10a - Mezinárodní smlouvou mohou být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci. K ratifikaci této mezinárodní smlouvy je třeba souhlasu Parlamentu, nestanoví-li ústavní zákon, že k ratifikaci je třeba souhlasu daného v referendu.

čl. 112 Ústavy - Ústavní pořádek České republiky tvoří Ústava, Listina základních práv a svobod...

Hlava první = obecná ustanovení

Čl. 1 - Lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.

Čl. 2 - Stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženské vyznání. Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanoveným zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. (Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.

Čl. 3 - Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.

Čl. 4 - Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou základních práv a svobod upraveny pouze zákonem. Zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu.

Hlava druhá = lidská práva a základní svobody

Hlava druhá – 1. oddíl = základní lidská práva a svobody

Každý má právo na život. Lidský život je hoděn ochrany již před narozením.

Nikdo nesmí být zbaven života. Trest smrti se nepřipouští. Porušením práv podle tohoto článku není, jestliže byl někdo zbaven života v souvislosti s jednáním, které podle zákona není trestné.

Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem.

Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Osobní svoboda je zaručena. Nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Nikdo nesmí být zbaven svobody pouze pro neschopnost dostát smluvnímu závazku.

Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržaná osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta a nejpozději do 48 hodin propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu. Soudce musí zadržanou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo ji propustit na svobodu.

Nikdo nesmí být podroben nuceným pracím nebo službám. Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na: a) práce ukládané podle zákona osobám ve výkonu trestu odnětí svobody nebo osobám vykonávajícím jiný trest nahrazující trest odnětí svobody, b) vojenskou službu nebo jinou službu stanovenou zákonem namísto povinné vojenské služby, c) službu vyžadovanou na základě zákona v případě živelných pohrom, nehod, nebo jiného nebezpečí, které ohrožuje životy, zdraví nebo značné majetkové hodnoty, d) jednání uložené zákonem pro ochranu života, zdraví nebo práv druhých. + Příklad: otrocká práce

Každý občan má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. + Příklad: občan x politik

Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Dědění se zaručuje. Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.

Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona. + Příklad: daňová kontrola

Obydlí je nedotknutelné. Není dovoleno do něj vstoupit bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí. Domovní prohlídka je přípustná jen pro účely trestního řízení, a to na písemný odůvodněný příkaz soudce. Způsob provedení domovní prohlídky stanoví zákon. Jiné zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, jen je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, mohou být takové zásahy zákonem dovoleny, též je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy. + Příklad: hasiči, policie x soused...

Nikdo nesmí porušit listovní tajemství ani tajemství jiných písemností a záznamů, ať již uchovávaných v soukromí, nebo zasílaných poštou anebo jiným způsobem, s výjimkou případů a způsobem, které stanoví zákon. Stejně se zaručuje tajemství zpráv podávaných telefonem, telegrafem nebo jiným podobným zařízením. + Příklad: , datové schránky,

Svoboda pohybu a pobytu je zaručena. Každý, kdo se oprávněně zdržuje na území České republiky, má právo svobodně je opustit. Tyto svobody mohou být omezeny zákonem, jestliže je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých a na vymezených územích též z důvodu ochrany přírody. Každý občan má právo na svobodný vstup na území České republiky. Občan nemůže být nucen k opuštění své vlasti.

Cizinec může být vyhoštěn jen v případech stanovených zákonem.

Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání je zaručena. Každý má právo změnit své náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání. Svoboda vědeckého bádání a umělecké tvorby je zaručena.(3) Nikdo nemůže být nucen vykonávat vojenskou službu, pokud je to v rozporu s jeho svědomím nebo s jeho náboženským vyznáním. Podrobnosti stanoví zákon.

Každý má právo svobodně projevovat své náboženství nebo víru buď sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, bohoslužbou, vyučováním, náboženskými úkony nebo zachováváním obřadu. Církev a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech. Zákon stanoví podmínky vyučování náboženství na státních školách. Výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých.

Hlava druhá – 3. oddíl = politická práva

Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.

Cenzura je nepřijatelná. Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

Petiční právo je zaručeno; ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu má každý právo sám nebo s jinými se obracet na státní orgány a orgány územní samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi. Petiči se nesmí zasahovat do nezávislosti soudu. Petičními se nesmí vyzývat k porušování základních práv a svobod zaručených Listinou.

Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno. Toto právo lze omezit zákonem v případech shromáždění na veřejných místech, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu. Shromáždění však nesmí být podmíněno povolením orgánu veřejné správy.

Právo svobodně se sdružovat je zaručeno. Každý má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích. Občané mají právo zakládat též politické strany, politická hnutí a sdružovat se v nich. Výkon těchto práv lze omezit jen v případech stanovených zákonem, jestliže to je v demokratické společnosti nezbytné pro bezpečnost státu, ochranu veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku, předcházení trestným činům nebo pro ochranu práv a svobod druhých. Politické strany a politická hnutí, jakož i jiná sdružení jsou odděleny od státu.

Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců. Volby se musí konat ve lhůtách nepřesahujících pravidelná volební období stanovená zákonem.

Volební právo je všeobecné a rovné a vykonává se tajným hlasováním. Podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon. Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím.

Zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

Občané mají právo postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod, založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny.

Hlava třetí = práva národnostních a etnických menšin

Příslušnost ke kterékoli národnostní nebo etnické menšině nesmí být nikomu na újmu. Občanům tvořícím národnostní nebo etnické menšiny se zaručuje všestranný rozvoj, zejména právo rozvíjet vlastní kulturu, právo rozšiřovat a přijímat informace v jejich mateřském jazyku a sdružovat se v národnostních sdruženích. Občanům příslušejícím k národnostním a etnickým menšinám se za podmínek stanovených zákonem zaručuje též a) právo na vzdělání v jejich jazyku, b) právo užívat jejich jazyka v úředním styku, c) právo účasti na řešení věcí týkajících se národnostních a etnických menšin. /+ např. polská menšina na Ostravsku + správní řád – před českými správními orgány lze jednat i ve slovenském jazyce

Hlava čtvrtá = hospodářská, sociální a kulturní práva

Každý má právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. Každý má právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací. Občany, kteří toto právo nemohou bez své viny vykonávat, stát v přiměřeném rozsahu hmotně zajišťuje; podmínky stanoví zákon. Zákon může stanovit odchylnou úpravu pro cizince.

Každý má právo svobodně se sdružovat s jinými na ochranu svých hospodářských a sociálních zájmů. Odborové organizace vznikají nezávisle na státu. Omezovat počet odborových organizací je nepřípustné, stejně jako zvýhodňovat některé z nich v podniku nebo v odvětví. Činnost odborových organizací a vznik a činnost jiných sdružení na ochranu hospodářských a sociálních zájmů mohou být omezeny zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo práv a svobod druhých. Právo na stávkou je zaručeno za podmínek stanovených zákonem; toto právo nepřísluší soudcům, prokurátorům, příslušníkům ozbrojených sil a příslušníkům bezpečnostních sborů.

Zaměstnanci mají právo na spravedlivou odměnu za práci a na uspokojivé pracovní podmínky. Podrobnosti stanoví zákon.

Ženy, mladiství a osoby zdravotně postižené mají právo na zvýšenou ochranu zdraví při práci a na zvláštní pracovní podmínky. Mladiství a osoby zdravotně postižené mají právo na zvláštní ochranu v pracovních vztazích a na pomoc při přípravě k povolání. Podrobnosti stanoví zákon.

Občané mají právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci, jakož i při ztrátě živitele. Každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek. Podrobnosti stanoví zákon.

Každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon. Příklad : poplatky u lékaře , nadstandardy,...

Rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona. Zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena. Ženě v těhotenství je zaručena zvláštní péče, ochrana v pracovních vztazích a odpovídající pracovní podmínky. Děti narozené v manželství i mimo ně mají stejná práva. Péče o děti a jejich výchova je právem rodičů; děti mají právo na rodičovskou výchovu a péči. Práva rodičů mohou být omezena a nezletilé děti mohou být od rodičů odloučeny proti jejich vůli jen rozhodnutím soudu na základě zákona. Rodiče, kteří pečují o děti, mají právo na pomoc státu. Podrobnosti stanoví zákon.

Každý má právo na vzdělání. Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon. Občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, podle schopností občana a možností společnosti též na vysokých školách. Zřizovat jiné školy než státní a vyučovat na nich lze jen za podmínek stanovených zákonem; na takových školách se může vzdělání poskytovat za úplatu. (4) Zákon stanoví, za jakých podmínek mají občané při studiu právo na pomoc státu.

Práva k výsledkům tvůrčí duševní činnosti jsou chráněna zákonem. (2) Právo přístupu ke kulturnímu bohatství je zaručeno za podmínek stanovených zákonem.

Každý má právo na příznivé životní prostředí. Každý má právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů. Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.

Hlava pátá = právo na soudní a jinou právní ochranu

Každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu.

Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny.

Každý má právo na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem.

Každý má právo odepřít výpověď, jestliže by jí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké.

Každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.

Všichni účastníci jsou si v řízení rovni. Kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka.

Nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Příslušnost soudu i soudce stanoví zákon. Každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho

přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.

Jen zákon stanoví, které jednání je trestním činem a jaký trest, jakož i jaké jiné újmy na právech nebo majetku, lze za jeho spáchání uložit. Jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy.

Každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena.

Obviněný má právo, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby a aby se mohl hájit sám nebo prostřednictvím obhájce. Jestliže si obhájce ne zvolí, ačkoliv ho podle zákona mít musí, bude mu ustanoven soudem. Zákon stanoví, v kterých případech má obviněný právo na bezplatnou pomoc obhájce.

Obviněný má právo odepřít výpověď; tohoto práva nesmí být žádným způsobem zbaven. Nikdo nemůže být trestně stíhán za čin, pro který již byl pravomocně odsouzen nebo zproštěn obžaloby.

Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Hlava šestá = ustanovení společná - výběr

Pokud dosavadní předpisy používají pojmu "občan", rozumí se tím každý člověk, jde-li o základní práva a svobody, které Listina přiznává bez ohledu na státní občanství. Česká republika poskytuje azyl cizincům pronásledovaným za uplatňování politických práv a svobod. Azyl může být odepřen tomu, kdo jednal v rozporu se základními lidskými právy a svobodami.

Osobám v povoláních, která jsou bezprostředně nezbytná pro ochranu života a zdraví, může zákon omezit právo na stávku.